

Uchwała Nr XL/471/2018
Rady Miejskiej w Opocznie
z dnia 19 stycznia 2018r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Kierownika Centrum Usług Wspólnych
Gminy Opoczno**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 1875 ze zm.) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1257) uchwała się, co następuje:

§ 1. Uznaje się skargę Pani E.W. z dnia 16 października 2017 r. na działalność Kierownika Centrum Usług Wspólnych Gminy Opoczno za bezzasadną z przyczyn przedstawionych w uzasadnieniu do niniejszej uchwały.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Opocznie do zawiadomienia Skarżącej o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miejskiej
w Opocznie
Wiesław Walkiewicz

UZASADNIENIE

Skarżąca E.W. pismem z dnia 16 października 2017 r., które wpłynęło do Urzędu Miejskiego w Opocznie 17 października 2017 r., wniosła do Burmistrza Opoczna skargę na działanie Kierownika Centrum Usług Wspólnych Gminy Opoczno (dalej: CUW). Skarga została przekazana do rozpatrzenia Radzie Miejskiej w Opocznie, która zgodnie z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, dalej jako: kpa,) przy braku przepisów szczególnych, jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności kierowników gminnych jednostek organizacyjnych, z wyjątkiem spraw określonych w art. 229 pkt 2 kpa. Przewodniczący Rady Miejskiej w Opocznie przekazał skargę Komisji Rewizyjnej Rady Miejskiej w Opocznie (dalej: Komisja Rewizyjna) celem zbadania sprawy i wypracowania stanowiska (zgodnie z § 45 pkt 2 oraz § 46 ust. 2 i 3 Uchwały Nr XXXI/372/2017 Rady Miejskiej w Opocznie z dnia 27 kwietnia 2017 r. w sprawie Statutu Gminy Opoczno).

Po przeprowadzonym postępowaniu wyjaśniającym, w tym wysłuchaniu Skarżącej oraz Kierownika CUW, Komisja Rewizyjna uznała skargę za bezzasadną, z przyczyn wskazanych poniżej.

W skardze oraz na posiedzeniu Komisji Rewizyjnej w dniu 11 grudnia 2017 r., E.W. przedstawiła szereg zarzutów związanych z organizacją pracy oraz działaniami Kierownika CUW jako pracodawcy. Skarżąca podniosła m.in. brak instruktażu co do zajmowanego stanowiska pracy, złe relacje z załogą, utrzymywanie złej atmosfery (a nawet mobbingu), niepodjęcie działań zapobiegających mobbingowi, złe relacje między pracownikami w zespole spowodowane np. nierównomiernym obciążaniem pracą oraz brakiem jasnych kryteriów oceny pracy, upokarzanie Skarżącej w oczach koleżanek, ograniczanie możliwości wypowiedzenia się, brak przekazywania bieżących zmian w obowiązujących bądź zmieniających się przepisach, reagowanie na uwagi krzykiem i agresją, zakazywanie kontaktowania się pracowników między sobą, zachęcanie pracowników, aby donosili na siebie nawzajem, nieprawidłowe udzielenie urlopów, a także pozbawienie Skarżącej możliwości podjęcia pracy po powrocie z L-4 oraz uniemożliwienie podpisania listy obecności. Skarżąca opisała również zdarzenie związane z okolicznością podrobienia podpisów na dokumentach jednej z jednostek obsługiwanych przez CUW. W trakcie posiedzenia Komisji Rewizyjnej E.W. uściśliła, że w kwestii wskazanej okoliczności podrobienia podpisów zarzuca Kierownikowi CUW podejrzenie o to Skarżącej.

W ramach prowadzonego postępowania Komisja Rewizyjna zwróciła się do Kierownika CUW o wyjaśnienie kwestii poruszanych w skardze. Po przeanalizowaniu skargi, odpowiedzi na skargę oraz wysłuchaniu zarówno Skarżącej, jak i Kierownika CUW, Komisja Rewizyjna postanowiła zająć stanowisko w kwestii zarzucanych nieprawidłowości w organizacji procesu pracy w CUW, co stanowi wykonanie dyspozycji przepisu art. 18 a ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. z 2017 r., poz. 1875 ze zm.), zgodnie z którym rada gminy kontroluje działalność gminnych jednostek organizacyjnych przy pomocy powołanej w tym celu komisji rewizyjnej. W zakresie okoliczności, które w opinii Skarżącej mogą nosić znamiona mobbingu, Komisja Rewizyjna stoi na stanowisku, że nie jest władna do ich oceny, bowiem wyłączne kompetencje do przeprowadzenia szeregu czynności dowodowych celem ustalenia, czy działanie Kierownika CUW wypełnia przesłanki wskazane w art. 94³ § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (tj. Dz. U. z 2016 r. poz. 1666 ze zm., dalej jako: kp), należą do sądu pracy. Niemniej jednak wskazane przez Skarżącą okoliczności Komisja

Rewizyjna oceniła pod względem prawidłowej organizacji pracy gminnej jednostki budżetowej oraz działań Kierownika CUW w tym zakresie.

Komisja Rewizyjna ustaliła, że Skarżąca była pracownikiem CUW zatrudnionym w 2016 r. na umowę o pracę na czas określony. Stosunek pracy E.W. uległ rozwiązaniu z upływem okresu zatrudnienia. Obecnie Skarżąca nie jest już pracownikiem CUW.

Ustosunkowując się do zarzutów skargi, Kierownik CUW wyjaśniła, że wszelkie działania, jakie podejmowała względem Skarżącej były wyłącznie realizacją uprawnień przysługujących pracodawcy. Wskazała, że polecenia wydawane Skarżącej zawsze dotyczyły pracy i nie wykaczały poza zakres jej czynności. Przedkładając dowody z dokumentów wykazała również, że Skarżąca przeszła odpowiedni instruktaż stanowiskowy, szkolenie wstępne, a także że uczestniczyła w innych szkoleniach. Objęła także zasady udzielania Skarżącej urlopów. W odniesieniu zaś do kwestii związanej z podejrzeniem podrobienia podpisów na dokumentach jednostki obsługiwanej przez CUW, wyjaśniła, że miała prawny obowiązek zgłoszenia tej okoliczności odpowiednim organom ścigania.

Komisja Rewizyjna, po analizie wyników postępowania wyjaśniającego, nie dopatrzyła się nieprawidłowości w działaniu Kierownika CUW, które uzasadniałyby uznanie skargi za zasadną. Komisja wzięła pod uwagę wyjaśnienia Skarżącej oraz Kierownika CUW, a także przedłożone dokumenty. Ocena organizacji pracy oraz działania Kierownika CUW jako pracodawcy została dokonana z uwzględnieniem przepisów kodeksu pracy w zw. z art. 43 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 902 ze zm.). Komisja w szczególności wzięła pod uwagę art. 94 kp, który formułuje podstawowe obowiązki pracodawcy, w tym obowiązek zaznajamiania pracowników podejmujących pracę z zakresem ich obowiązków, sposobem wykonywania pracy na wyznaczonych stanowiskach oraz ich podstawowymi uprawnieniami, a także obowiązek organizowania pracy w sposób zapewniający pełne wykorzystanie czasu pracy, jak również osiąganie przez pracowników, przy wykorzystaniu ich uzdolnień i kwalifikacji, wysokiej wydajności i należytej jakości pracy. W tym zakresie Komisja Rewizyjna stoi na stanowisku, że Kierownik CUW jako pracodawca ma prawo zorganizować proces pracy w sposób, który uważa za słuszny, pod warunkiem respektowania powszechnie obowiązujących przepisów prawa. Organizowanie pracy w kierowanej jednostce jest bowiem atrybutem każdego pracodawcy. Pracownik jest natomiast zobowiązany wykonywać pracę określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem. Pracownik świadczy więc pracę w sposób podporządkowany kierowniczej roli pracodawcy, nawet jeśli w jego odczuciu organizacja pracy jest niewłaściwa, o ile działania pracodawcy są zgodne z przepisami prawa. W przedmiotowej sprawie Komisja Rewizyjna nie dopatrzyła się niezgodności działania Kierownika CUW z prawem, a także nie stwierdziła nieprawidłowości w organizacji pracy tej jednostki, co uzasadnia uznanie skargi za bezzasadną.

Odnosząc się do zdarzenia związanego z podejrzeniem sfałszowania podpisów, należy wskazać, że na Kierowniku CUW ciążył prawny obowiązek podjęcia odpowiednich działań, wynikający z art. 304 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1904), zgodnie z którym instytucje państwowe i samorządowe, które w związku ze swą działalnością dowiedziały się o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu, mają obowiązek zawiadomić o tym prokuratora lub Policję oraz przedsięwziąć niezbędne czynności do czasu przybycia organu powołanego do ścigania przestępstw lub do czasu wydania przez ten organ stosownego zarządzenia, aby nie dopuścić do zatarcia śladów i dowodów przestępstwa.

Z uwagi na wszystko, co zostało wskazane powyżej Komisja Rewizyjna nie znalazła podstaw do stwierdzenia zasadności skargi na działalność Kierownika CUW i zwróciła się do Rady Miejskiej w Opocznie z wnioskiem o podjęcie uchwały w sprawie uznania skargi za bezzasadną. Rada Miejska w Opocznie po wysłuchaniu wniosków Komisji Rewizyjnej oraz po przeanalizowaniu skargi i zebranych w sprawie materiałów, postanowiła uznać skargę za bezzasadną, dzieląc argumentację Komisji Rewizyjnej.

Pouczenie

Zgodnie z treścią art. 239 kpa w przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Miejskiej w Opocznie
Wiesław W. Kwiecień